

Jaka jest skala mordowania
Chrześcijań - co kilka
minut ginie 1 den & noc!
To jest największe
ludobójstwo!

Holokaust jest historią,
a mordowanie chrześcijan
i dzieci mienarodkońców
jest przekleństwo
a akceptowane!

Historia legalizacji aborcji w Europie i w Polsce

Ludobójcy Lenin i Hitler jako pierwsi w Europie zalegalizowali aborcję

Pierwszym krajem na świecie, który zalegalizował zabijanie poczętych dzieci, był Związek Radziecki. 18 listopada 1920 roku ludobójca – komunista Lenin, po zwycięstwie rewolucji bolszewickiej zrealizował swoją wcześniejszą dyrektywę: „domagać się bezwarunkowego zniesienia wszystkich ustaw ścigających sztuczne poronienia” (W. Lenin, Klasa robotnicza a neomaltuzjanizm, w: W. Lenin, Dzieła, Warszawa „Książka i Wiedza” 1950, t.19, s. 321).

Drugim przywódcą europejskim, który doprowadził do legalizacji aborcji w swoim kraju był Adolf Hitler. Dążąc do utworzenia czystej, biologicznie mocnej „rasy panów”, doprowadził w 1933 roku do legalizacji zabijania niemieckich nienarodzonych dzieci, które posiadały wady wrodzone. Należy dodać, że hitlerowscy „ustawodawcy” chronili surowymi sankcjami karnymi życie zdrowych, niemieckich dzieci, dążąc do demograficznego wzrostu „rasy panów”. Na terenie Polski po raz pierwszy w sensie prawnym narzucono pełną dopuszczalność aborcji (nazywanej wówczas „spędzaniem płodu”) 9 marca 1943 r. Wówczas hitlerowski okupant wydał rozporządzenie (Verordnung) zezwalające Polkom na nieograniczone żadnymi sankcjami zabijanie polskich nienarodzonych dzieci, jednocześnie podnosząc karę – do kary śmierci włącznie – za zabicie niemieckiego nienarodzonego dziecka... Po podbiciu narodów słowiańskich Niemcy zbrodniarze opracowali „Planost” – plan wyniszczenia narodów podbitych, w ramach którego okupowanym narodom szeroko zalecali antykoncepcję i legalizację aborcji. Zbrodnicze plany hitlerowców najlepiej charakteryzuje wypowiedź Martina Bormana, szefa kancelarii Hitlera i „sternika” NSDAP: „Obowiązkiem Słowian jest pracować dla nas. Płodność Słowian jest niepożądana. Niech używają prezerwatyw albo robią skrobanki – im więcej, tym lepiej. Oświata jest niebezpieczna” (cyt. za: J. Heydecker, J. Leeb „Trzecia rzesza w świetle Norymbergi – bilans tysiąclecia”, Książka i Wiedza, Warszawa 1979, s. 391). Po zakończeniu II wojny światowej oczywiście anulowano hitlerowskie rozporządzenia i przywrócono polskie ustawodawstwo przedwojenne, chroniące życie poczętych dzieci.

Po raz drugi w Polsce wprowadzono „prawną” dopuszczalność aborcji 27 kwietnia 1956 roku. W warunkach terroru komunistycznego ludzie wprowadzeni do Sejmu (w 1952 r.) przez ludobójcę Stalina, przegłosowali „legalizację” aborcji. Ta stalinowska aborcyjna ustawa obowiązywała aż do 1993 roku, kiedy to 7 stycznia, przy zdecydowanym sprzeciwie postkomunistów i liberałów, przegłosowano w Sejmie ustawę o planowaniu rodziny i ochronie płodu ludzkiego.

Ofiary ludobójstwa XX i XXI wieku

I wojna światowa — ok. 10 milionów ofiar:

1 to 5 000 000 ludzkich istnień.

II wojna światowa — ok. 55 milionów ofiar:

Wojna z nienarodzonymi — ok. 1 miliard ofiar:

